

Reisverslag van Frans en Corrie, sneeuwwandelen in het Apuseni gebergte in Roemenië,
18 t/m 28 december 2010

Dag 1, 18 december 2010

Zonder al te veel problemen met de sneeuw op tijd aangekomen op vliegveld Weeze (Niederrhein) om met WizzAir naar Cluj-Napoca in Roemenië te vliegen. Na ruim een uur vertraging toch op weg. Bij aankomst stond onze gids braaf op ons te wachten en nam ons mee naar Albac. Onderweg nog even een pizza gegeten en tenslotte om 01.00 uur 's nachts (Roemeense tijd, de klok een uur vooruit zetten bij aankomst op het vliegveld) aangekomen in ons eerste pension.

Dag 2, 19-12-2010

Wat uitgeslapen en vervolgens een heerlijk uitgebreid ontbijt gegeten voor we voor onze eerste rondwandeling op pad gingen. Wij hadden heel bewust hiervoor gekozen om te wennen aan de sneeuwschoenen, iets waarop we beide nog nooit hadden gelopen. Wennen ging snel en daarna een mooie rondwandeling rond Albac gemaakt van een uur of 3. Mooie doorkijkjes, lekkere sneeuw. Kortom een veelbelovend begin van onze 10-daagse vakantie in een gedeelte van het Apuseni gebergte.



Corrie en onze gids, Nicu



de sneeuwschoenen



de omgeving van Albac



Na terugkomst een verlate lunch, 16.00 uur, waarvan we dachten dat het al onze avondmaaltijd was, zo uitgebreid maar dat blijkt normaal te zijn in Roemenië. Lekker wat genikst, gelezen en wat rondgelopen om uiteindelijk het diner om 20.00 uur te gaan nuttigen. De zoon des huizes, ook een gids, schoof nog even aan en na een maaltijd met “eigen” geschoten wildzwijn en van alles daarbij op tijd naar bed voor onze eerste echte dagtocht.

Dag 3, 20-12-2010

Vanwege de lage temperatuur, -17° Celcius, rustig aan gedaan en pas om ongeveer 10.30 uur vertrokken toen het een beetje was opgewarmd. Vandaag gaat de tocht naar Runc, een klein gehucht in de richting west-noord-west. We passeren diverse kleine gehuchten onderweg en de temperatuur is aangenaam genoeg om lekker te kunnen wandelen zonder alle extra lagen kleding te hoeven dragen.



Dag 4, 21-12-2010

Vandaag een dagje Runc en omgeving, we laten de bagage achter in het pension van Nella en Marin. We leren al een beetje dat het geen zin heeft om erg vroeg op pad te gaan omdat de temperatuur dan vaak nog niet echt aangenaam is. We wandelen vandaag zonder sneeuwschoenen want het is hier aardig aan het dooien. We bezoeken ondermeer een kerkje in het gehucht Costești en de school van Runc (totaal 4 leerlingen die i.v.m. het weer en het niet verschijnen van de leerkracht vrij hebben gekregen). Start bouw van de kerk in 1960 maar het binnenschilderwerk nog steeds niet af.



Wij hebben er voor gekozen steeds een wandeldag en dan weer een rustdag te hebben. Als het weer een beetje redelijk is dan is het prima te doen om bijv. in Runc maar een nacht te blijven en dan weer door te gaan. Er is in de omgeving van Runc niet zo heel veel te beleven.



De school, we vonden het al zo vreemd een gebouw zonder ramen maar aan een zijde deze toch gevonden

Dag 5, 22-12-2010

Vandaag de sneeuwschoenen weer aan, was het al niet vanwege de sneeuw dan wel vanwege het ijs. Vandaag gaat de tocht naar Ghețari, in westelijke richting. Het was een afwisselende tocht met op het einde nog een steile klim van 300 meter hoogte verschil. Ghețari staat bekend vanwege een zeer mooie ijsgrot, wij hebben die deze keer niet bezocht omdat we dat al 2 keer in de zomer hebben gedaan. Het pension van Dinu en Iuliana is wat groter als we gewend zijn maar er zeker niet minder om. Er wordt hier voornamelijk Frans gesproken.



Dag 6, 23-12-2010

Een dag om de ijsgrot te bezoeken en op weg daar naar toe het lokale museum met een verzameling van gereedschappen en werkstukken uit de vergane tijd. Veel van de werktuigen worden heden ten dage nog gebruikt. Doordat wij de ijsgrot niet hebben bezocht hadden wij tijd om het bos in te gaan en een familie te bezoeken die vertelde dat ze indertijd alle bouwmaterialen met de hand naar boven hebben moeten brengen omdat er geen goed pad is naar hun huizen. Zij vertelden ook dat in periodes van sneeuw en ijs, een periode van mogelijk voedsel te kort voor de beren, zij alle nachten vuur brandend houden en kabaal maken met een ijzeren aambeeld tegen een ander stuk ijzer om de mogelijk rondtrekkende beer af te schrikken. Wij hebben op onze tocht geen berenspoor gevonden. Wel sporen van vossen, wolven, marters en herten. De oude man op de foto's is Pasca Ilusie, hij is 80 jaar maar nog in staat om ons een demonstratie te geven hoe je de duigen van een vat maakt. Dit is een bezigheid die nu nog steeds met de hand wordt uitgeoefend. In Casa de Piatra zijn deze ook nog te koop.



Dag 7, 24-12-2010

Vandaag op pad naar onze laatste verblijfplaats, Casa de Piatra, hier zullen we enkele dagen blijven. De route voert vandaag langs Ocoale, het hoogst gelegen gehucht in het Apuseni gebergte. Dit gehucht ligt gedeeltelijk op 1230 meter hoogte. Wel wat nattigheid onderweg en diverse smeltstroompjes moeten oversteken maar ach dat had ook wel weer iets leuks.



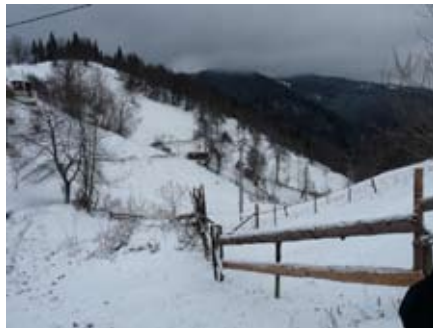
Dag 8, 9 en 10 hebben we gebruikt om een dag Ghețarul de la Vârtop, een grot die niet vrij te bezichtigen is maar waar onze gids de sleutel van weet te verkrijgen en Coiba mica en Coiba mare, grotten waar het water van een stroom in verdwijnt, te bezoeken. De volgende dag hebben we een wandeling gemaakt langs Hodobana, een mooi hoog gelegen gehucht, en Izbuț Tăuș, een bron waar het water dat in de grot van Coiba Mare verdwijnt weer naar boven komt. De derde dag in casa de Piatra zijn we naar een hoogvlakte geweest waar al sinds zeer lang mensen met hun dieren enkele tot meerdere maanden blijven wonen. Deze vlakte heet de Călineasa hoogvlakte. Dorika van Casa de Piatra verblijft er als zij geen gasten heeft ieder jaar enkele maanden met koeien, varkens en kippen. Eens per week wordt de daar vers gemaakte kaas (Brinza) opgehaald en wat vers eten achtergelaten.



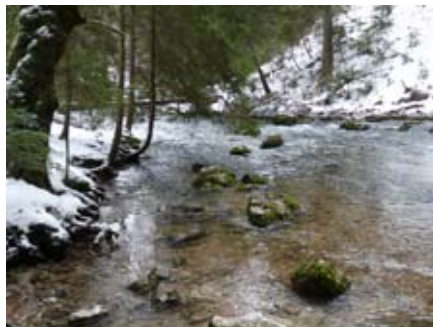
Ghețarul de la Vârtop



Coiba Mare



Hodobana



Izbuc Tăuz





Călineasa hoogvlakte